

PSOE: un congrés des del poder

Baralles internes, el control del partit en cada zona, l'intent per subsistir d'una tendència... Tot això, i més, tindrà lloc dins del Congrés que el PSOE celebra, aquest cap de setmana, amb el problema punxegós de l'OTAN a les mans

Els fontaners no salvaran Lerma

Partit Socialista del País Valencià

Manuel MUÑOZ

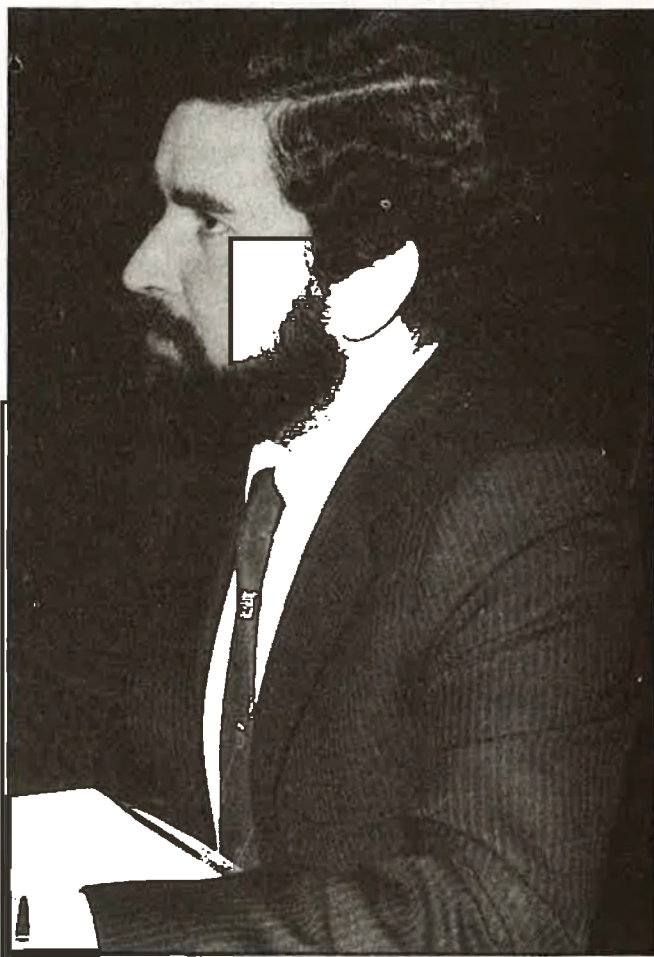
La delegació del PSPV anirà unida al Congrés. Quasi i no del tot, perquè dels cent tretze delegats en nom de vint-i-quatre mil militants, amb els quals compta el partit, cinc aniran pel seu compte. Són els corresponents a les comarques de la Foia de Bunyol i la Costera, dominades per Izquierda Socialista. Aquest corrent prefereix mantenir-se al marge, per votar amb els seus homònims d'altres punts de l'estat.

Llevat d'aquesta petita excepció, la resta, és a dir cent vuit delegats, avançaran en marxa triomfal cap a Madrid, sota la batuta del president dels socialistes valencians, Antoni García Miralles. Són, com a delegació unida, la més gran del congrés socialista, ja que els andalusos, que com a federació són més en conjunt, aniran agrupats per províncies i la Federació Socialista Madrilenya té menys de la meitat de delegats que la representació del PSPV.

El comportament dels valencians a Madrid —se sap d'avançada— serà allò que es pot anomenar oficialista respecte de l'actual direcció. És a dir, votaran favorablement la gestió de l'executiva i donaran suport a les llistes oficials per als principals òrgans directius, temes que la delegació ha de votar en bloc.

El punt més important del Congrés Federal per als valencians pareix que serà, curiosament, un molt relacionat amb el pròxim congrés del país: la situació en què pot quedar Lerma respecte a la cúpula de poder del partit.

El president de la Generalitat és actualment membre de l'executiva federal, però es troba en el greu perill de deixar de ser-ho. I les més diverses fonts del partit a València coincideixen a dir que, si bé no és impossible que Lerma repetesca, la cosa sembla bastant difícil. Tant com allò de l'ull de l'agulla i del camell, que algú va dir fa temps. I, dissortadament per al president autonòmic i secretari general, el seu fi-

Lerma i la fontaneria han entrat amb mal peu en la «Villa y Corte»

del fontaner i secretari d'organització del PSPV, Leandre Picher, pocs pedaços podrà cosir per a posar-hi remei. El congrés federal del PSOE, i inclús el comportament de la delegació valenciana, es situen fora del seu control directe. Més enllà de Leandre Picher.

Sembla que hi ha diverses raons perquè Lerma deixi de ser membre de

l'executiva. Una és que s'ha previst que els vint-i-cinc membres actuals passen a ser-ne només disset. Lerma, que és dels qui només dediquen a aquest òrgan l'estona setmanal de la reunió i que, per ser president de comunitat o regió, cau dins de les incompatibilitats que previsiblement s'aprovaran, té tots els números per al sorteig dels eliminats.

Leandre Picher controla l'aparell

Javier Peiró

Això no li fa gens de gràcia. La pèrdua de la condició de membre de la direcció estatal del partit s'interpreta per ací com una pèrdua de confiança i, per tant, de poder. Lerma vol intentar que la delegació s'apinye al seu voltant i defense el seu manteniment en l'executiva com siga. Inclús, ha plantejat indirectament la utilització d'una possible abstenció en la votació de gestió, com a element de xantatge.

Difícil serà això, amb Antoni Garcia Miralles al cap de la delegació, ja que aquest, si diu que sí a Lerma, ho fa amb la boca petita. A Madrid sembla que ha disminuït la confiança que tenien en el fet que aquell xicot tan callat de València arribàs a ser brillant.

I pitjor encara pot anar la cosa, a la vista de l'efecte negatiu produït allà per determinades operacions brillants dirigides pel president de la Generalitat, com ara la compra del diari *Levante* per Javier Moll, amb diners, en una gran part, de la Caixa d'Estalvis Provincial. N'hi ha que asse-

guren, dins del partit, que, si aquest afer no va provocar un escàndol com el que acabà amb la dimissió d'Hernández Ros a Múrcia, va ser justament perquè Lerma és membre de l'executiva federal i els esguits haurien afectat així tan alt òrgan de direcció.

Malgrat tot, Lerma té pànic a tornar de Madrid amb l'aparença d'haver perdut la confiança. Ha suggerit que, si no és elegit per a l'executiva, tinga almenys el suport de la delegació per a formar part del terç de membres del comitè federal, òrgan més ampli, d'un centenar d'integrants.

Això pot fer pensar en l'obsessió que representa per a Lerma el suport de Madrid, per una raó elemental: el president de la Generalitat valenciana no necessita ser elegit a Madrid membre del comitè federal. N'és membre nat per la condició de secretari general del partit federat o federació. No dubta, tanmateix, a intentar ocupar un lloc al qual podria accedir un altre socialista valencià, per tornar amb

l'encuny de la confiança madrilenya.

Sembla que el desig de mantenir-se en l'executiva federal és la causa que l'ha fet llançar el sector d'UGT conegut com *els waleses*, capitanejat per Eduard Montesinos, a subscriure les tesis contràries a l'OTAN que mantenia Izquierda Socialista, a fi de tenir una arma més de pressió.

La pressió possible serà poca. En aquesta ocasió, a diferència de l'anterior congrés, en què ell mateix encapçalava la delegació, Lerma no la controla. Els sectors del partit que desitgen acabar amb el poder absolut i les imposicions de Lerma en el partit i en l'administració, i també amb la força dels fontaners, que són instruments d'aquest poder, aconseguen col·locar Garcia Miralles al front de la representació dels delegats valencians. Lerma pareix que hauria volgut posar algú de la seua confiança en aquest lloc, però no va arribar a proposar-ho.

Tots fan segur que Lerma tornarà de Madrid sen-

se tenir butaca a l'executiva. Això serà el senyal d'eixida per a una cursa que culminarà en el congrés del PSPV, que se celebrarà a l'abril, a Alacant.

Allí serà on, finalment, es donarà la batalla contra el poder absolut de Lerma i la camarilla de fontaners. De moment, se sap que importants sectors i dirigents del partit estan disposat a plantejar-la: Garcia Miralles, Cebrià Ciscar, Guardiola, Pérez Casado i d'altres. Izquierda Socialista i les escasses restes de l'antic PSPV es mantenen en una expectativa prudent, amb l'aparença d'estar més prop que lluny de Lerma. I el principal suport del president són els Blasco, que es mantenen fermes.

Tot això fa veure que els socialistes valencians començaran en realitat el seu congrés, de fet, a Madrid, aquest cap de setmana. No sembla que els preocupa l'OTAN o les altres ponències, ni la gestió de l'executiva, que aprovaran tant si Lerma s'hi queda com si no. Els preocupa el que pugua passar en Alacant a l'abril.

I mentrestant, aquest clima en el PSPV crea raríssims pronòstics de futur, com el que proporcionava fa poc un diari de València i que fonts de tots els sectors coincideixen a qualificar de barbaritat absoluta. Els nous consellers, segons aquests pronòstics absurds, podrien ser Pere Fos, Albert Pérez Ferré, Eduard Montesinos, Jaume Castells i Leandre Picher, entre d'altres i com a hipòtesis més desgavellades. També és veritat que, si Lerma guanya la batalla contra els qui li discuteixen el poder, es podria quedar tan a soles que podria necessitar recórrer a un govern semblant.